

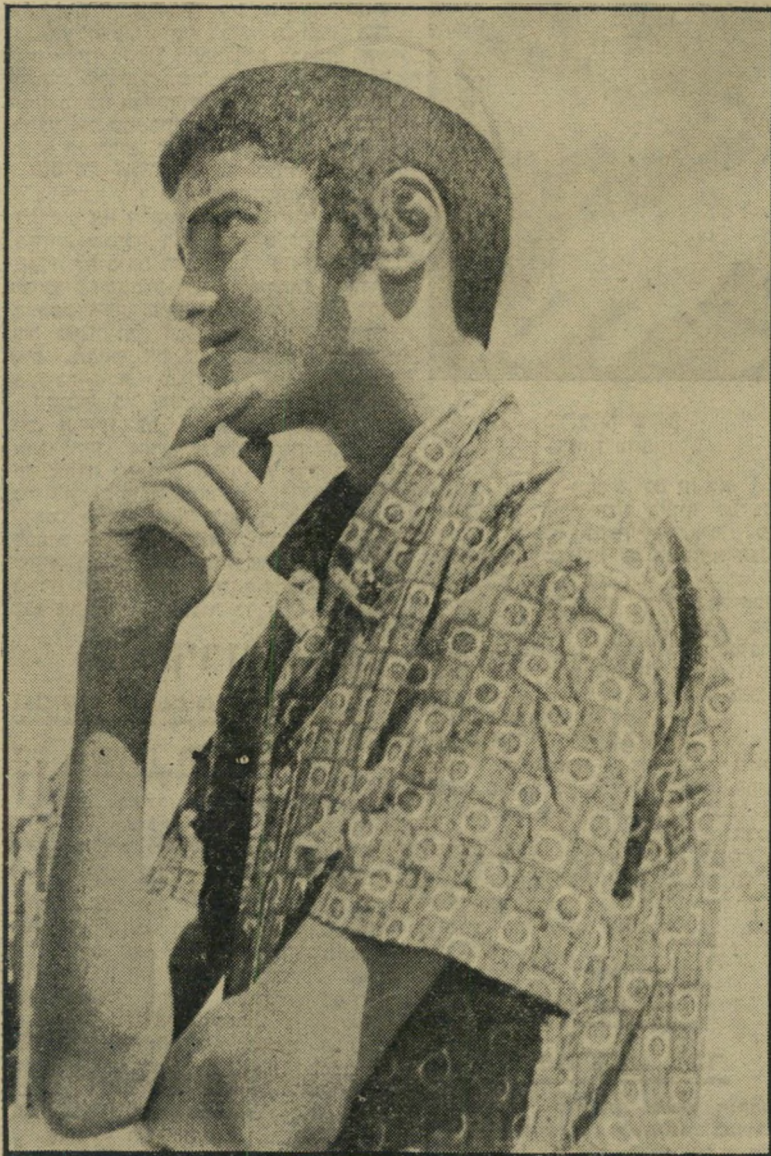
נישאו בתל-אביב, עורך-הדין אהרון ברקאי (30) ומתכנתת האופנה יעל ארז (23), השניים הכירו לראשונה במסיבה בדירתו של ברקאי, שהתרשם מייד מעל, עזב איתה את המסיבה מבלי להת-

ברקאי ארז תוצאה של מסיבת-רווקים

"מי צריך תימני עם פיאות ארוכות מאד עד הסנטר?"

נסה לנחש מי השחמש בנימוק זה כדי למוע קבלתו של ילד זה לבית ספר תיכון

● מוסד אנטישמי?

● קיבוץ השוה"צ?

● ב"ס בסביון?

לא

זה קרה בישיבה

של בני-עקיבא!

"אהרון מעטוף-ברקת, המד-הרי כה, אבל מבולבל מאוד. לא הצלחתי תי להוציא ממנו אף תשובה מלאה. תימני עם פיאות ארוכות מאוד, עד הסנטר. למה לנו כאה? קראי לא קבלי."

בסוף הפתק היתה חתימה, הפעם כי ראשי-תיבות: י. ב.

"כשראיתי את הפתק הגורא הוה זועזע עתי, סיפר האב עובד משרד-החינוך וסטודנט לסיפרות ותנ"ך באוניברסיטת בריאילן. "לא ידעתי מה לעשות. קראתי אותו שוב ושוב והתחלתי להבין שלא קיבלו את בני בגלל שהוא תימני."

"הדם עלה לי לראש. הרגשתי שאני מסוגל להתפרץ ולעשות בהם שמות. אבל כיוון שאני חבר בהפועל-המיוחד וגם ראשי ישיבת-נחלים, חברים באותה מיסד לגה, החלטתי לפעול נגדם בתחום ה-מיסלגה."

"התחלתי לכתוב מכתבים. "למי לא כתבתי? לכל חברי-הכנסת של התנועה, לפקידיו משרד-החינוך, לרבנים, לכולם שלחתי עותקים של אותו פתק. אך לא זכיתי לתשובה מניחה את הדעת. ראייתי שוה לא עסק, ופניתי לאצי"ת."

לקבל את בנך, אהרון מעטוף, לשנת ה-לימודים תשל"ג. אין לנו מספיק מקומות לכל המעוניינים בישיבתנו.

"בכבוד רב, הנהלת ישיבת-נחלים."

על המכתב היה חתום הרב יהודה ברי גאץ, ראש הישיבה.

רק תודהמה

והבטחות

משה מעטוף נדהם. הרי רשם את בנו בהרשמה המוקדמת, ברור כי מחסור במקומות הוא תירוץ דחוק. ש-אהרון נכשל בכתיבת-הכניסה, על כך לא חשב אפילו. בנו הרי היה עילוי, חתן תנ"ך אזורי, נער מחונן. בחינות מיוחדות של מיסרד החינוך, הוכיחו זאת.

ובכל זאת דחתה הישיבה את הנער. "מה קרה שם?" הירגה האב, וסירב לקבל על עצמו את הדין. הוא בדק את המיסד מכים החוזרים, עבר עליהם אחד לאחד, ולפתע נפל מבין המיסמכים פתק. פיסת נייר לא רישמית, שהגיעה כנראה למעטפה בטעות.

על הפתק היו כמה שורות בכתביד:

לא היה לי שום ספק שהבן שלי יתקבל! נזכר משה מעטוף מכפר ברקת, בתחילתם של המאורעות. אבל הייתי כנראה תמים מדי."

כשסיים אהרון מעטוף בן ה-13 את בית-הספר העצמי חיפש שבילו אביו את הטובה בישיבות. מיספתח מעטוף היא דתית מאד, וברור היה לכולם כי הקטן, שהיה גדול בתורה, הייב להמשיך את לימודיו בישיבה תורנית.

"ידעתי שנחלים היא ישיבה טובה, מספר האב, ורשמתי לשם את אהרון."

הנער עבר את כל הבחינות הדרושות והמתין בלב קל למיכתב הקבלה. לא היה ספק כלשהו בדבר קבלתו. "המור רים שלו תמיד אמרו: מספר האב, אם אהרון לא ילמד בישיבה, מי ילמד ביישיבה?"

כעבור שלושה שבועות הגיעה לבית מעטוף מעטפה עבת-כרס. על גב המעטפה פה צויין: ישיבת-נחלים. בטוח כי מכתב הקבלה הגיע, פתח משה, אבי הילד את המעטפה ולהפתעתו גילה, כי כל מיסמכי הרישום הוחזרו אליו.

בידיים רועדות נטל את הדף, שהיה מצורף למיסמכים, וקרא:

"אנו מצטערים להודיעך, כי לא נוכל

נצל בפני אורחיו, אמר לה מה שאמר והתוצאה: חתונה ששבועיים אחריה ער מדת יעל לעזוב את בעלה כדי לנסוע ל-חמש מדינות באירופה לצורך עסקי האופנה שלה. זאת אחרי שסחטה הבטחה מבעלה שלא יארגן בהיעדרה מסיבת-רווקים.

נרצה, בקולומביה, הפרופסור היה די וולפגאנג פרידמן (65) שהיה אחד מגדולי המומחים בעולם לחוק בינלאומי. יליד גרמניה, ממנה נמלט אחרי עליית הנאצים, היה נשוי ואב לארבעה ילדים, הוהקף בלכתו ברחוב על-ידי שלושה נערים ששדדו את ארנקו ודקרו אותו למוות.

נפטרו, כבית-החולים על-שם שיבא בתל-השומר, מהתקף-לב, בגיל 53, המפקח הכללי של המיטרה רבינוביץ אהרון סלע ששירת בתפקידו האחרון חודשיים. יליד שכונת בורכוב, שימש כבר בגיל 12 קשר ב-הגנה ובגיל 16 נתמנה למפקד גדודי הנוער בגוש דן, היה ממייסדי הש"י של ה-הגנה ושלישו של ראש המיפקדה הארצית משה סנה ז"ל. ב-1949 מונה ל-מפקד מחוז הצפון של המיטרה שנימנה על מייסדיה וב-1958 מונה למפקד המחוז המאוחד של חיפה והצפון, תפקיד אותו עזב כדי למלא את תפקיד המפקח.

נפטרו, בתל-אביב, בגיל 65, המומחה לשפות שמיות ולהיסטוריה העתיקה של ארץ-ישראל פרופסור עדיה גורן חורון. היה ממייסדי בית-ר באירופה הר מערבית ושימש תקופה קצרה כמוזיקרו הר פרטי של זאב ז'בוטינסקי. אחר התרחק מן התנועה הרבייוניסטית בגלל התנגדותו ל-נטייה הדתית שהסתמנה בקונגרס היסוד של ההסתדרות הציונית החדשה בווינה ב-שנת ה-30, היה יד ימינו של יהונתן רטוש בייסוד תנועת הכנענים.

נפטרו, בביתו בקליפורניה, שחקן האופי המפורסם אקים טמירוף שנולד ברוסיה, שם למד תיאטרון, נמלט לאר-צות-הברית אחרי המהפכה הבולשביקית ובמשך 35 שנים הופיע בתפקידים ידור עים בסרטים, בין השאר השתתף גם בסרט הישראלי מותו של יהודי.

נפטרו, בשווייץ, בגיל 80, מנהל בית-חולים אסוחא בתל-אביב בן-ציון הראל (הירשוביץ), שסיים את לימודי הרפואה ב-1916 בבון בשווייץ ועלה לארץ ב-1921 מלסביה וייסד את בית-החולים בעפולה. אחר עבר לתל-אביב וב-1935 נבחר ליו"ר ההסתדרות הרופאים בארץ ושנה לאחר-מכן הקים את בית-חולים אסוחא. נבחר מטעם הציונים הכלליים כחבר הכנסת השנייה והשלישית ונחשב כמומחה בנושאי איש-פזז ובעיות סוציאליות.

נפטרו, בירושלים, בגיל 82, אבי היערות בארץ-ישראל יוסף וייץ, ש-נמנה במשך 47 שנים על אנשי הקרן הקיימת לישראל, יליד וואהלין, היה פעיל בצעירותו באגודה ציונית, עלה לארץ בגיל 18 והצטרף להפועל ה-עיר, מראשוני המתיישבים באום ג'וזני, נבחר ב-1911 ליו"ר ההסתדרות הפועלים החקלאים בארץ, אחר התגורר בסג'רה והיה פעיל בוועד התאחדות המושבות בגליל. ב-1914 מונה למפקח על מטעי הקקל וב-1932 למנהל מחלקת הקרקעות והיעור שלה. פירסם ספרים על נושאים חקלאיים, בנו יחיעם נפל במלחמת השיחור ועל שמו נקרא קיבוץ יחיעם.